

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 28 august – 3 septembrie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

TĂIEREA CAPULUI SF IOAN BOTEZĂTORUL

Luni, 29 august, 2016, ora 11,00 Sf Liturghie

.... "Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: "Mută-te de aici colo", și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință.

Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post."

Mt 17, 20-21

Omul de azi nu are vreme să se oprească, n-are vreme să înalțe un gând de mulțumire, cerere, iertare, către **Stăpânul** care conduce angrenajul lumii, el nu are vreme să cugete și la suflet.

Deși omul e mai mare și mai tare atunci când stă în genunchi și se roagă. Nimeni nu se roagă, numai omul, rugăciunea e cea mai omenească faptă a lui. **Și tu totuși nu ai vreme să fii câteva**

minute om!

Pr. Prof Ioan Miclea

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Scurt Anamaria**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

CÂND ÎL EXASPERĂM PE DUMNEZEU

Episodul din evanghelia de azi are loc după ce Isus coboară de pe muntele Tabor, cel al Schimbării la față, și este din anumite puncte de vedere asemănător cu cel de duminica trecută, al Umblării pe ape. Și în unul și în celălalt, Mântuitorul este pe munte și pare absent din scenă. Și în unul și în celălalt, ucenicii trebuie să înfrunte în felul lor misiunea încredințată de Isus, care inevitabil are la bază experiența de credință. Odată furtuna, astăzi puterea directă a celui rău, încercările îi pun pe ucenici în fața adevăratei lor situații în ceea ce privește comuniunea cu Cristos. În astfel de momente, nici ei și nici noi, nu ne mai putem prefăce. În restul timpului, putem adopta o atitudine mai mult sau mai puțin spirituală, putem părea mai mult sau mai puțin pioși, însă în momentele de încercare eventualele noastre măști cad și își vădesc lipsa de consistență, fiindcă lipsește efectul pe care adevărata credință ar trebui să-l provoace. Isus pronunță fără echivoc sentința ce motivează neputința lor: "din cauza puținei voastre credințe".

Pe lângă aceste cuvinte a Mântuitorului, este interesantă pentru noi exasperarea manifestată puțin mai devreme : O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Interesantă fiindcă este un semn clar că ucenicii ar fi putut împlini singuri ceea ce tatăl disperat le cere. Puțin mai devreme au primit de la Isus tocmai darul de a călca puterea dușmanului. Problema lor este lipsa de încredere în darul primit și lipsa de credință în cel care dăruiește. "Puțin credinciosule, de ce te-ai îndoit?" îi spune lui Petru și împreună cu el ucenicilor din evanghelie și nouă, ucenicilor de astăzi.

În lumea de astăzi pare că trebuie încontinuu să-ți dovedești vitalitatea fiind tot timpul în mișcare. Altfel aproape că nu exiști. Îl vedem în schimb pe Isus înaintea momentelor importante retrăgându-se în rugăciune. Ucenicii discută, analizează și în fond nu rezolvă nimic. Isus pare absent, însă este mai prezent ca oricând făcând singurul lucru cu adevărat important: postește de la lumea aceasta și de la regulile și valorile ei și se roagă Tatălui. Exact ceea ce asigură victoria asupra răului. Noi, urmași și prieteni ai lui să facem la fel. Măcar din când în când...